

Sygn. akt I C 262/23

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 lutego 2024 r.

Sąd Rejonowy w Ciechanowie I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Lidia Grzelak

Protokolant st. sekr. sąd. Marzena Stańczak

po rozpoznaniu w dniu 13 lutego 2024 r. w Ciechanowie

na rozprawie

sprawy z powództwa G. K.

przeciwko W. W.

o zapłatę 1018,54 zł

I zasądza od pozwanego W. W. na rzecz powódki G. K. kwotę 917,54 zł (dziewięćset siedemnaście złotych pięćdziesiąt cztery grosze) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 18 października 2022 r. do dnia zapłaty;

II w pozostałym zakresie powództwo oddala;

III zasądza od pozwanego W. W. na rzecz powódki G. K. kwotę 387,00 zł (trzysta osiemdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 287,00 zł (dwieście osiemdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

Sędzia Lidia Grzelak

Sygn. akt I C 262/23

UZASADNIENIE

Powódka G. K. w dniu 29 maja 2023 r. wniosła pozew przeciwko W. W., wnosząc o zasądzenie od pozwanego na swoją rzecz kwoty 1018,54 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 15 października 2022 r. do dnia zapłaty oraz zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Pozwany W. W. wnosił o oddalenie powództwa.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Prawomocnym wyrokiem z dnia 7 listopada 2014 r. wydanym w sprawie IV P 349/12 Sąd Rejonowy w Ciechanowie zasądził od W. K. (1) na rzecz W. W. kwotę 40193,36 zł tytułem wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych z ustawowymi odsetkami od dnia 22 października 2012 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 5872,00 zł tytułem wyrównania wynagrodzenia za pracę z ustawowymi odsetkami od dnia 22 października 2012 r. do dnia zapłaty. Na podstawie tytułu wykonawczego wydanego w sprawie IV P 349/12 Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Ciechanowie M. S. wszczęła w dniu 31 sierpnia 2021 r. postępowanie egzekucyjne w sprawie Km 1298/21 (bezsporne).

W dniu 14 października 2015 r. G. K. i W. K. (1) zawarli z zięciem T. W. umowę sprzedaży udziału w wysokości 1/2 części we współwłasności nieruchomości, dla której Sąd Rejonowy w Ciechanowie VI Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą KW (...) (bezsporne).

Prawomocnym postanowieniem z 13 grudnia 2016 r. Sąd Rejonowy w Ciechanowie w sprawie IV Po 14/16 nadał na wniosek W. W. klauzulę wykonalności tytułowi egzekucyjnemu, stanowiącemu prawomocny wyrok Sądu Rejonowego w Ciechanowie z 7 listopada 2014 r. wydany w sprawie IV P 349/12 przeciwko małżonce dłużnika W. G. M. K. z ograniczeniem jej odpowiedzialności do majątku objętego małżeńską wspólnością ustawową w zakresie pkt VII i X (bezsporne).

Dłużnik W. K. (1) zmarł dnia 12 marca 2020 r. w C.. Zgodnie z prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego w Ciechanowie z dnia 20 lipca 2020 r. wydanym w sprawie I Ns 107/20 spadek po W. K. (1) na podstawie ustawy z dobrodziejstwem inwentarza nabyły żona G. K. oraz córka A. W. po 1/2 części (bezsporne).

Prawomocnym wyrokiem z dnia 8 kwietnia 2021 r. wydanym w sprawie I C 135/20 Sąd Rejonowy w Ciechanowie uznał za bezskuteczną m.in. w stosunku do W. W. umowę sprzedaży udziału w wysokości 1/4 części we współwłasności nieruchomości, dla której Sąd Rejonowy w Ciechanowie prowadzi księgę wieczystą KW (...), zawartą dnia 14 października 2015 r. pomiędzy W. K. (1) a T. W. (bezsporne).

Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Ciechanowie M. S. podjęła postępowanie egzekucyjne w sprawie Km 1298/21 z udziałem spadkobierców dłużnika W. K. (1): G. K. i A. W. (bezsporne).

Prawomocnym postanowieniem z dnia 27 lipca 2021 r. wydanym w sprawie I Ns 252/21 Sąd Rejonowy w Ciechanowie zlecił sporządzenie spisu inwentarza po zmarłym W. K. (1). Postępowanie w przedmiocie spisu inwentarza prowadziła w sprawie Kmn 68/21 Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Ciechanowie J. R.. Prawomocnym postanowieniem z dnia 29 grudnia 2021 r. Komornik Sądowy J. R. stwierdziła, że w skład spadku po W. K. (1) nie wchodzi żadne aktywa (bezsporne).

W toku postępowania egzekucyjnego w sprawie Km 1298/21 wyegzekwowano od dłużniczki G. K. jako spadkobiercy dłużnika W. K. (1) ze świadczenia przysługującego jej z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych na rzecz wierzyciela W. W. kwotę 917,54 zł , w tym w dniu 10 września 2021 r. – 145,31 zł, w dniu 8 października 2021 r. – 145,29 zł, w dniu 10 listopada 2021 r. – 208,81 zł, w dniu 10 grudnia 2021 r. – 208,94 zł oraz w dniu 10 stycznia 2022 r. – 209,19 zł (zaświadczenie k. 11)

Pismem z 5 października 2022 r. G. K. wezwała W. W. do zapłaty kwoty 1018,54 zł tytułem bezpodstawnego wzbogacenia w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania (bezsporne).

W odpowiedzi, pismem z 10 października 2022 r. W. W. odmówił spełnienia zawartego w wezwaniu do zapłaty żądania jako bezpodstawnego (bezsporne).

Postępowanie egzekucyjne w sprawie Km 1298/21 prowadzone jest przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Ciechanowie M. S. z udziału należącego do T. W. w wysokości 1/4 części we współwłasności nieruchomości, dla której Sąd Rejonowy w Ciechanowie prowadzi księgę wieczystą KW (...) (bezsporne).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanych powyżej dokumentów i akt spraw sądowych i egzekucyjnych. Podkreślić należy, że stan faktyczny w sprawie nie jest sporny pomiędzy stronami; w znacznej mierze wynika z prawomocnych orzeczeń sądowych oraz akt egzekucyjnych Km 1298/21 Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Ciechanowie M. S.. Bezspornym jest również, że w toku postępowania egzekucyjnego wyegzekwowano od powódki G. K. z przysługującego jej z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych świadczenia na rzecz pozwanego W. W. łącznie kwotę 917,54 zł.

Sąd pominął dowody z zeznań świadków M. S., A. O., J. C. oraz A. R., a także z przesłuchania stron. Dowody te miałyby zostać przeprowadzone na fakty dotyczące braku zasadności roszczenia powódki oraz podstawy prawnej przekazywania pozwanemu kwot tytułem długu po zmarłym mężu powódki. W kontekście tak sformułowanej tezy dowodowej należy wskazać, że kwestie prawne jak zasadność albo bezzasadność powództwa oraz podstawa przekazywania kwot są przedmiotem oceny sądu, a nie okolicznościami, o których mieliby zeznawać świadkowie albo strony postępowania. W istocie wnioski dowodowe dotyczyły wykazania okoliczności bezspornych, prowadząc jedynie do przedłużenia postępowania.

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu, powództwo zasługuje na uwzględnienie co do zasady.

Jak wskazano powyżej, pozwany W. W. był wierzycielem męża powódki G. W. W. K. (2). Powódka G. K. jest jednym ze spadkobierców dłużnika W. K. (1).

Bezspornym jest, że powódka G. K. nabyła spadek po mężu W. K. (1) z dobrodziejstwem inwentarza.

Kwestie odpowiedzialności za długi spadkowe normuje artykuł 1031 kc, przy czym dla określenia zakresu odpowiedzialności powódki G. K. za długi spadkowe W. K. (1) znaczenie ma treść art. 1031 § 2 kc, zgodnie z którym w razie przyjęcia spadku z dobrodziejstwem inwentarza spadkobierca ponosi odpowiedzialność za długi spadkowe tylko do wartości ustalonego w wykazie inwentarza albo spisie inwentarza stanu czynnego spadku. Powyższe ograniczenie odpada jedynie wówczas, gdy spadkobierca podstępnie pominął w wykazie inwentarza lub podstępnie nie podał do spisu inwentarza przedmiotów należących do spadku lub przedmiotów zapisów windykacyjnych albo podstępnie uwzględnił w wykazie inwentarza lub podstępnie podał do spisu inwentarza nieistniejące długi.

Ograniczenie odpowiedzialności do wartości stanu czynnego spadku, o którym mowa w art. 1031 § 2 kc oznacza, że spadkobierca odpowiada całym swoim majątkiem zarówno spadkowym, jak i osobistym, ale tylko do określonej wartości. Wyczerpanie sumy wyznaczającej granice odpowiedzialności zwalnia spadkobiercę od dalszej odpowiedzialności.

Jak wynika ze sporządzonego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Ciechanowie J. R. w sprawie Kmn 68/21 spisu inwentarza w skład spadku po zmarłym W. K. (1) nie wchodzi żadne aktywa. Tym samym uznać należy, że powódka G. K. zwolniona jest od odpowiedzialności za długi spadkowe.

Sąd podziela pogląd wyrażony przez Sąd Najwyższy w uzasadnieniu wyroku z dnia 20 lutego 2014 r., w którym wskazano, że ocena, jak daleko sięga odpowiedzialność dłużnika, następuje w oparciu o przepisy materialnoprawne, limitujące jego obowiązki. W przypadku spadkobiercy ponoszącego odpowiedzialność za długi spadkowe z dobrodziejstwem inwentarza będzie to m.in. przepis art. 1032 kc. Jeżeli natomiast świadczenie zostało już wyegzekwowane ocena, czy świadczenie nie wykraczało poza zakres odpowiedzialności dłużnika nastąpić może w drodze postępowania o jego zwrot jako świadczenia nienależnego (I CSK 264/13). Uznać zatem należy, że wyegzekwowanie świadczenia bądź jego części od dłużnika (następcy prawnego dłużnika) ponad zakres jego odpowiedzialności limitowanej przepisem art. 1031 § 2 kc, musi być rozpatrywane w kategoriach bezpodstawnego wzbogacenia wierzyciela w relacji do tego dłużnika. Jeżeli przesunięcie majątkowe przybrało formę świadczenia (a tak było w niniejszej sprawie), właściwym punktem odniesienia pozostają przepisy o nienależnym świadczeniu (art. 410 kc), stanowiące szczególnie przypadek bezpodstawnego wzbogacenia, o którym mowa w art. 405 - 409 kc (uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 13 października 2011 r. w sprawie V CSK 483/10).

Zgodnie z art. 405 kc, kto bez podstawy prawnej uzyskał korzyść majątkową kosztem innej osoby, obowiązany jest do wydania korzyści w naturze, a gdyby to nie było możliwe, do zwrotu jej wartości. Zgodnie z powszechnie przyjętym poglądem, zobowiązanie z tytułu bezpodstawnego wzbogacenia powstaje w razie spełnienia następujących przesłanek: wzbogacenia, zubożenia, związku między wzbogaceniem i zubożeniem oraz braku podstawy prawnej wzbogacenia, przy czym pojęcie korzyści majątkowej (wzbogacenia) jest rozumiane szeroko; korzyścią majątkową

jest przede wszystkim zwiększenie aktywów, a więc nabycie prawa majątkowego, zubożenie zaś może polegać na tym, że określona korzyść majątkowa wyszła z majątku zubożonego i przeszła do majątku wzbogaconego (bezpośrednie przesunięcie), ale również na tym, iż korzyść nie weszła do majątku zubożonego. Przesłanką powstania zobowiązania z bezpodstawnego wzbogacenia jest także związek między zubożeniem a wzbogaceniem (uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 20 lipca 2007 r. w sprawie I CSK 105/07).

W tym kontekście uzyskanie przez pozwanego W. W. w wyniku postępowania egzekucyjnego prowadzonego w sprawie Km 1298/21 od powódki G. K. kwoty 917,54 zł należy zakwalifikować jako przesunięcie majątkowe powodujące przysporzenie po stronie pozwanego W. W. kosztem majątku powódki G. K., które nastąpiło bez podstawy prawnej, co wynika z zakresu odpowiedzialności powódki jako spadkobiercy dłużnika W. K. (1). Powódka G. K. odpowiada bowiem w stosunku do pozwanego W. W. wyłącznie do wysokości masy czynnej spadku ustalonej w spisie inwentarza. Jak wskazano powyżej, w toku postępowania o spis inwentarza po W. K. (1) nie ustalono żadnych aktywów, a zatem powódka G. K. jest w istocie zwolniona z tej odpowiedzialności.

Podkreślić należy, że pozwany W. W., w związku z nabyciem spadku przez powódkę z dobrodziejstwem inwentarza, powinien liczyć się z ograniczeniem, a nawet wyłączeniem odpowiedzialności G. K. za długi spadkowe. Nie bez znaczenia jest również, że w postępowaniu egzekucyjnym w sprawie Km 1298/21 wierzyciel W. W. reprezentowany był przez profesjonalnego pełnomocnika.

Uznać zatem należy, że powództwo zasługuje na uwzględnienie w znacznej części. Jak wskazano powyżej, w toku postępowania egzekucyjnego w sprawie Km 1298/21 wyegzekwowano od powódki G. K. na rzecz pozwanego W. W. kwotę 917,54 zł. Wynika to z dołączonego do pozwu zaświadczenia zawierającego zestawienie wyegzekwowanych należności, których łączna suma wynosi 917,54 zł, jak również z karty rozliczeniowej znajdującej się w aktach egzekucyjnych Km 1298/21. Jest to zatem kwota niższa niż kwota 1018,54 zł żądana przez powódkę. Biorąc pod uwagę powyższe, brak jest podstaw do przyjęcia, że wyegzekwowana została kwota w wysokości wskazanej przez powódkę, a w konsekwencji również, że powódka może domagać się kwoty w takiej wysokości. Z tych względów Sąd oddalił powództwo ponad kwotę 917,54 zł uznając je za nieudowodnione (art. 6 kc).

O odsetkach sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 i 2 kc w zw. z art. 455 kc. Zobowiązanie do zwrotu nienależnego świadczenia ma bowiem charakter bezterminowy. Oznacza to, że termin spełnienia takiego świadczenia musi być wyznaczony zgodnie z art. 455 kc a więc niezwłocznie po wezwaniu skierowanym przez zubożonego (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 28 kwietnia 2004 r. w sprawie V CK 461/03, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 15 stycznia 2021 r. w sprawie I (...) 19/21). Powódka G. K. żądała odsetek od kwoty głównej od dnia 15 października 2022 r., biorąc pod uwagę upływ siedmiodniowego terminu wyznaczonego wezwaniem do zapłaty doręczonym pozwanemu W. W.. Na podstawie dołączonego do pozwu potwierdzenia odbioru nie można jednak stwierdzić, kiedy nastąpiło doręczenie W. W. wezwania do zapłaty. Z dokumentu tego wynika jedynie, że w dniu 7 października 2022 r. przesyłka była awizowana, natomiast brak jest tam informacji na temat daty jej odebrania przez adresata. Zauważyć należy, że z dnia 10 października 2022 r. pochodzi odpowiedź na wezwanie do zapłaty sporządzona przez W. W.. W ocenie Sądu, jest to najwcześniejsza data, która może stanowić podstawę do ustalenia dnia wymagalności roszczenia. Uwzględniając termin płatności wynikający z wezwania do zapłaty, który wynosił 7 dni, Sąd uznał, że odsetki ustawowe za opóźnienie mogą być naliczane od dnia 18 października 2022 r.

Z tych względów Sąd częściowo oddalił powództwo w zakresie żądania głównego tj. co do kwoty 101,00 zł oraz odsetek ustawowych za opóźnienie za okres od dnia 15 października 2022 r. do dnia 17 października 2022 r.

Nowość

O kosztach procesu Sąd orzekł stosownie do art. 100 kpc, zgodnie z którym w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. Sąd może jednak włożyć na jedną ze stron obowiązek zwrotu wszystkich kosztów, jeżeli jej przeciwnik uległ tylko co do nieznaczącej części swego żądania albo gdy określenie należnej mu sumy zależało od wzajemnego obrachunku lub oceny sądu, stosunkowo je rozdzielając. Sąd obciążył pozwanego W. W. obowiązkiem zwrotu kosztów procesu na rzecz powódki w całości, mając na uwadze,

że powództwo zostało oddalone jedynie w niewielkiej części żądania głównego oraz części odsetek ustawowych za opóźnienie. Na kwotę kosztów procesu składają się: opłata sądowa od pozwu – 100,00 zł oraz koszty zastępstwa procesowego wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa – 287,00 zł ustalone od wartości przedmiotu sporu stosownie do przepisów rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie.

W ocenie Sądu, w sprawie brak jest okoliczności uzasadniających zastosowanie w stosunku do pozwanego W. W. dobrodziejstwa wynikającego z art. 102 kpc, zgodnie z którym w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. Nie ulega wątpliwości, że pozwany W. W. jest w znacznej części stroną przegrywającą. Niewątpliwie, znaczenie ma kontekst faktyczny i prawny tej sprawy. Należy jednak zauważyć, że pozwany korzystający z pomocy profesjonalnego pełnomocnika w postępowaniu egzekucyjnym, miał możliwość prawidłowej oceny kwestii egzekucyjnych w sprawie Km 1298/21 oraz zakresu odpowiedzialności następców prawnych dłużnika W. K. (1).